

даване разни прѣдмети. Тѣзи прѣдмети произхождат отъ плячки и грабителства въ българскитѣ села. Много отъ тѣхъ сѫ черковни утвари.

На 5 септемврия тѣ ограбиха въ шуменските околности именуемия Димчо Хаджи Стояновъ, единъ отъ най-почтенитѣ шумненски жители; оголиха тѣй сѫщо и единъ хлѣбаръ като му зеха 8,000 гроша.

Едно писмо отъ Ямболъ отъ 20 октомврия, друго отъ *Прилъпъ* 18 сѫщаго разказватъ за многочислени свирѣпства, извѣршени тамъ отъ турцитѣ, както и за кланетата, съ които не прѣстанно заплашватъ всѣки денъ християнитѣ.

Не можемъ да влѣземъ въ всички подробности по тоя прѣдметъ, ще кажемъ само, че Митхадъ паша туря въ дѣйствие непрѣкъжнато въ България реформаторските си планове.

Всички горѣзложени злодѣяния, както и много други, оставатъ редовно ненаказани.

Въ настояще врѣме и подиръ направения около една мнима турска амнистия шумъ тѣмници сѫ прѣпълнени съ затворници, а при това тѣрси се и най-малкиятъ прѣдлогъ, и най-малкиятъ случай да се хвѣрлятъ въ тия тѣмници други злочастни българи. Турското правителство не е доволно отъ всички опустошения, които направиха България жалка пустиня; то не е доволно отъ безчисленитѣ бѣ силки прѣзъ послѣднитѣ мѣсци май и юния, нито даже отъ тифоса, който завлича сега по стотини дѣцата, останали въ опустошениетѣ окрѣжия; то слѣдва още да арестува, да пълни тѣмници сѫ, да изтезава, да прѣвожда затворници отъ градъ въ градъ, за да понесатъ наказанията си. На 13 октомврия 32 българи затворници бѣха прѣведени отъ *Одринъ* въ Цариградъ, за да излежатъ наказанието си.

Не щемъ да продължаваме повече това печално изчисляване на диви злосторства. Прѣдшествуещето съкращение стига, за да даде едно понятие за сегашното състояние на България.

За да имате, обаче, картина по-пълна на това състояние, прибавете още, че турското правителство не е прѣстанало нито единъ моментъ да изисква, чрѣзъ всевъзможни срѣдства, данъци сѫщо и отъ онни селяни, на които селата сѫ изгорени, и които сѫ останали просто голи, умираещи отъ гладъ и лишени